

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Iulij pape.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

voluntatis incrementa ad Christi gratiam semper sunt referenda, ut in omnibus quae agimus deus omni perfecte laudet ipse. ¶ De capitulorum namque verorum Niceni concilii quibus nos interfuisse scitis vestra fraterni tatis significastis a nostris qui vna vobiscum interfuerunt diligentioribus requisitum collo- cutibus, qui ita ut vestra testata sunt scriptura omnem nobis ordinem exposuerunt, & vestra epistolam per oia vera esse testificati sunt non ut nos aliquid finistru vestra ex parte arbitraremur, sed nos & vos illosque absque ulla in posterum titubatione vnum sentire optaremus, & sancta Romana ecclesia quae semper immaculata mansit, & domino prouideat, & beato Petro apostolo opere ferente in futuro manebit sine ulla heretico- rum insultatione firma & immobilis omni tempore persisteret. His ita pactis diligenter requireretur in sancto nostra & apostolicae sedis scrinio eadem quae sunt recordationis praedecessori meo Siluestro sunt directa septuaginta (sicut significastis) capitula illesa inuenimur. Ipsa enim vobis propter autoritatem, & subscriptionem tantorum patrum, & eius magni concilii minime misimus, sed per eadem coram apocripha- rijs vestris alia similia eundem nuntiare eademque verba, & ipsam subscriptionem continenter vobis rescribere, & sub certa stipulatione & confirmatione mittere curauimus. Et quis est qui fratribus suis talia negare audeat? Nam non negligenda nobis haec per sancti spiritus gratiam dominus docuit, sed fideliter exer- cenda & scribitis contradenda & docenda distribuit. Haec apostolorum via traditio, haec est vera charitas quae praedicanda est, & praecipue diligenda ac fouenda, atque fiducialiter ab omnibus tenenda, haec sancta & appli- canda omni ecclesiae. Christi ecclesia quae per omnipotentis dei gratiam a tramite apostolicae traditionis nunquam er- rasse probatur, nec hereticorum nouitatibus deprauanda succubuit, sed ut in exordio norma fidei christianae precepit ab autoribus suis apostolorum Christi principibus illibata sine tenore manet secundum ipsi- um domini saluatoris diuinam pollicitationem, quae discipulorum suorum principi in suis fatus est euangelij. Petre inquires: ecce Sathan expetiuit, ut cribraret vos sicut qui cribrat triticum, ego autem pro te rogau- i ut non deficiat fides tua, & tu aliquando confirma fratres tuos. Consideret itaque vestra excellens prudentia quam bonum sit sustinere in dispensatione vobis credita, & si de re certa, atque hereticis & emulis Christi repugnare, & nunquam a veritatis tramite declinare, quoniam dominus & saluator omnium cuius fide est, quae pro nobis mori non dubitauit, & proprio nos suo redemit sanguine, quae fide beati Petri non defectura, promissum sit, & confirmare eum fratres suos admonuit, quod apostolicos pontifices meae exiguitatis praedecessores con- fidenter fecisse se per cunctis est cognitum, quae & pusillitas mea huiusmodi sit & infirma, per suscepto tantum diuina dignatione ministerio, pedissequi cupit existere, vnde ei erit nobis quae huius ministerij onus susce- ptum habemus, si veritate saluatoris nostri Iesu Christi, quam apostoli praedicauerunt, praedicare neglexerimus vnde erit nobis si silentio veritate oppressemus quae erogare numularijs iubemur, i. Christianos po- pulos iuuare & docere, quod in ipsius Christi futuro dicturi sumus examine, si sermonis eius verita- tem confidimus praedicare. Quid erit de nobis cum de commissis nobis accusabimus, & de officio suscepto rationem iuris iudex Christus deus noster districtam exegerit. Ideo fratres hortor dilectionem vestram ob- testor & moneo, ut quae debetis & potestis solitudine vigiletis ad inuestigandos hereticos & i- micos sanctae dei ecclesiae, & a suis membris ne pestis haec latius diuulget, seueritate qua potestis per viribus extirpetis, quoniam ut habebit a deo digne remuneratio summi quae diligentius quod ad salu- tem commisit sibi plebis proficiat, fuerit executus, ita ante tribunal domini de reatu negligentiae se non po- terit excusare quicumque plebem suam contra sacrilegae persuasionis autores noluerit custodire, data xx. Calendas Nouembrii Nepotiano & Secundo viris clarissimis consulibus

¶ Incipiunt decreta Iulij papae.

¶ Incipit Romana synodus habita a Iulio papa, & reliquis orthodoxis episcopis.

In nomine domini dei & saluatoris nostri Iesu Christi, imperatoribus quibus Constantino & Constante Aug- gustis anno quarto sub die xix. Calendas. Octobrii indictione sexta, praesidete sancto ac beatissi- mo Iulio papa sedis apostolicae urbis Romae, propositis sacrosanctis & venerabilibus eu- gelijs in ecclesia domini dei & saluatoris nostri Iesu Christi, quae vocatur Constantiniana, residentibus etiam viris venerabilibus pariterque cum eo audientibus Benedicto Aquileiense episcopo, Rufo Cartha- ginense episcopo, Agapito Rauennate ecclesiae episcopo, Iulio Mediolanense episcopo, Luciano Mauriane- si & reliquis cum eis centum sexdecim episcopis, Iulius sanctissimus praedictus episcopus urbis Romae dixit: Sanctae dei & apostolicae synodo & dei voluntate, & gratia indiuisa consensione sancti spiritus in hac conso- nater & unanimiter congrate antiquae urbis Romae ad confirmationem sacrae & correctio- nis fidei nostrae, & christianorum immaculatae disciplinae, ut nostris beatissimi fratres necesse est cogitare, & consonanter omnes nos docere secundum naturam dei summi, & peris sapientiam domini dei & saluatoris nostri Iesu Christi omni desiderati humanae diuinaque in eo attestatae veritatis voce naturam, quoniam qui con- fitebitur me coram hominibus confitebor & ego eum coram patre meo qui in caelis est. Qui autem negauerit me & verba mea, negabo eum & ego coram patre meo qui in caelis est. Vnde oportet, ut primo fidei trecento- rum decem & octo patrum in Nicena synodo corroborata ponamus, & postmodum quae necessaria sunt fideliter tractemus. Cui ab omnibus vna voce respondimus. Ad hoc conuenimus, ut post hoc primum secundum dei voluntatem faciamus, & a fundamento Christi Iesu incipiamus, & denuo per fratrum oppres- sione tra-

c. 3. sione tra-

Decreta Iulij pape.

sione tractantes laboremus, quia dum illi tam grauius affliguntur nos respirare, nec quiescere possumus, quia dum membra vexantur, corpus reliquum pacem, aut quietem minime habere poterit, hæc est enim fides in Nicæna gñali tractata synodo.

Credimus in vnū deū patrē omnipotentē, omnium visibilium inuisibiliumq; factorē, & in vnū dñm Iesum Christū filiū dei, natū ex patre vnigenitū, hoc est ex substantia patris, deū ex deo lumen ex lumine, deū verū ex deo vero, natū, nō factū, cōsubstantialē p̄ri p̄ quē oīa sc̄ta sunt & q̄ in celo, & q̄ in terra. Qui p̄pter nos hoīes & p̄pter nostrā salutē descendit, & incarnatus est, & hō factus est, passus, Et resurrexit tertia die, & ascendit in coelos, & venturus ē iudicare viuos & mortuos. Et in sp̄m sc̄tm, dicētes autē erat q̄n nō erat, aut nō erat anteq̄ fieret, aut quia ex nō existētibus factus est, aut ex altera substantia vel essentia dicentes esse, aut creatū, aut cōuertibile filiū dei, hos tales anathematizauit catholica & ap̄lica ecclesia, hanc fidē venerabiliter trecēti decē & octo agnouerūt & corroborauerūt cōsonātes & vnanimē scriptis explanauerūt. Nā dñs n̄r mittēs ad p̄dicādū discipulos suos ait: Eūtes docete oēs gētes baptizātes eos in noīe p̄ris & filij, & sp̄s sc̄ti, & ita sapere, sed etiā dudū sic habuisse, & ita sapuisse, & vsq; ad mortē p̄ hac instare fide anathematizātes oēm sine deo hæresim. Hæc oīa ex corde, & aīa sapuisse, ex q̄ nouim⁹ nosmet ipsos, & nūc sapere & dicere corā oīpotēte deo & dño n̄ro Iesu Chr̄o cū veritate testamur. His em̄ ita p̄libatis ingenita patris natura extranea est, sed p̄dicādū ē esse cōsubstantialē patri filiū, eo q̄d nullā æqualitatē ad creaturas factas dei filius habet, sed soli p̄ri genitori p̄ oēs modū sit similis, & nō sit ex alia q̄libet substantia vel essentia, sed ex p̄ris añ oīa. Siquidē exquisita sunt ip̄ia & iniqua, & sine deo dogmata Arrii, & cōsentientia ei sub p̄sentiq; oīm decreto cōplacuit anathematizari ip̄ia eius sectā, & iniqua q; sine deo verba simul & noīa quibus utebat, filio dei blasphemās, & dicēs ex nō extātibus esse, & iteꝝ fuit aliq̄n q̄n nō fuit. Quō em̄ fuit: aut quō iteꝝ nō fuit: Et p̄ libero arbitrio maliciæ, atq; virtutis capabilē filiū dei dicētes, creaturā noīantes eū, atq; facturā. Hæc ergo oīa fatua & anilia & blasphema anathematizauit sc̄tm & vniuersale cōciliū, & nec vsq; ad auditū ip̄ie secte, atq; timoris huius, aut intellectuū iniquiꝝ sensum accōmodāt. Ea quidē q̄ de illo gesta sunt q̄le terminū habuerūt oīa iā audistis & audietis, ne nos forte videamur viro obloqui p̄pter delictū suū impropria digna portātī. Eos em̄ qui diuidūt à p̄na substantia & diuinitate, & alienāt verbū a p̄re, diuidi ab ecclesia catholica cōuenit, & eē alienos à noīe chr̄iano. Sint igit̄ nobis & oībus anathema, eo q̄d verbū veritatis videātur eē cauponati. Apostolicū nāq; p̄ceptū est. Si quis vobis annūtiauerit p̄ter q̄d accepistis, anathema sit. His ergo nullū cōicare denūtiare. Nulla ē em̄ cōio luci ad th̄bras, hos pellite p̄cul ab oībus, nulla ei concordia Chr̄i ad Belial. Seruate vos fr̄es charissimi, vt neq; scribatis eis, neq; eorū scripta suscipiatis. Studete simul & vos fr̄es charissimi & cōministri tanq̄ sp̄ p̄ntes n̄ro cōcilio cōsentire, atq; subscriptione v̄a decernere, vt ab oībus vbiq; cōministris n̄ris cōsonātia vna seruet̄. Abdicam⁹ aut̄ illos & extra terminos catholice eccl̄ie p̄cul abijciam⁹, q̄ nō affirmāt q̄d de⁹ ē Chr̄s, sed aiūt, verus deus nō est, quia filius ē, sed ver⁹ filius nō est, ne genitus sit simul & ingenus. Sic em̄ se intelligere natū p̄sentit, quia sic dixerūt. Qd̄ natū est sc̄tm est. Et quia cū Chr̄s añ secula sit, dederūt ei principū atq; finē, q̄d nō in tpe, sed habet añ secula. Oremus simul & pro nobis oībus & reliquis oppressis fr̄ibus, vt ipsi eruant illesi, & seruēt̄ imaculati, vt q̄ bñ placuerūt firma p̄maneāt p̄ dñm nostrū Iesum Christū sc̄dm bonā voluntatē facta sicuti credim⁹ dei & patris in sp̄u sc̄to, cui est gloria in secula seculorū. Amen. Trinitas cōsubstantialis æterna est, data Caleñ. Nouēbris, Feliciano & Maximiano. iiii. consulibus.

¶ Epistola increpatoria Iulij papæ ad Oriētales ep̄os pro causis Athanasij, & excessibus contra Romanā ecclesiā.

Venerabilibus fratribus vniuersis Orientalibus episcopis Iulius, Decuerat vos fratres alios ecclesiasticis instruere disciplinis, & non talibus arguere machinātib; dicente Iohanne Baptista, Neminem concutiatis, neq; calumniam faciatis & reliqua. De qua re & apostolus Paulus nos instruit dicens: Fratres & si p̄re occupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos qui spirituales estis instruere huiusmodi in spiritu lenitatis, considerans teipsum, ne & tu tenteris & reliqua. Et alibi Petrus apostolus ait: Omnes vnanimē in oratione estote, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles, non reddētes malum pro malo, v̄ maledictū pro maledicto, sed ecōtrario b̄ndicentes, quia in hoc vocati estis, vt b̄ndictionē hereditate possideatis. Qui em̄ vult vitā diligere & videre dies bonos, coherceat linguā suā à malo, & labia ei⁹ ne loquāt̄ur dolum, declinet à malo & faciat bonū, iquirat pacē & sequat̄ eā, quia oculi dñi sup̄ iustos, & aures eius in p̄ces eorū, vultus aut̄ dñi sup̄ faciētes mala. Quid peius est fratres q̄ vt sacerdotes dñi qui ab

qui ab omni mala coingnatione, & a nocumēto oim Christianoꝝ alieni debet existere, quanto magis a fratru & coepiscopoz quos tueri & subleuare debent ab infidijs, & q̄s fouere & diligere summoꝝ oportet plequunt eos eijcere, & cōione priuari detrectāt. Nec recordamini sapiam q̄ ait: Perueriā em̄ cogitationes separāt hoies a deo si puerfā cogitationes separāt hoies a deo, qm̄ to magis opa iniqua: Quid em̄ nequius ē q̄ illos de q̄bus dñs ait, q̄ vos tāgit, tāgit pupillā oculi mei, q̄sq̄ auertere, plequi, destruere nitat: Probata aut̄ virtus portat, p̄tegit, & cōfolat opp̄soli & docet insipientē. Est em̄ deus testis cordis hois, scrutatorq̄; verus singulaꝝ consciāz, & lingua singulaꝝ auditor, qm̄ sp̄s dñi repleuit orbē terrāz, & hoc q̄d continet oia sc̄iam habet vocis. Et alias idē ip̄e ait: deus charitas ē, in hoc apparuit charitas dei in nobis, qm̄ filiū suū vni genitū misit deus in mūdū, vt viuamus p̄ eū. In hoc ē charitas nō quasi nos dilexerimus deū, s̄ qm̄ ip̄e prior dilexit nos, & misit filiū suū p̄p̄tiationē p̄p̄ctis nr̄is. Charissimi, si de⁹ dilexit nos & nos debemus inuicē diligere, deū nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicē, de⁹ in nobis manet, & charitas eius in nobis p̄fecta ē, in hoc intelligimus, qm̄ in eo manemus, & ip̄e in nobis, qm̄ de sp̄u suo dedit nobis, & nos vidimus, & testificamur, qm̄ p̄f̄ misit filiū suū saluatoreū mūdi. Quisq̄s cōfessus fuerit, qm̄ Iesus ē filius dei, deus in eo manet, & ip̄e in deo, & nos cognouimus, & credimus charitati quā habet deus in nobis, deus charitas ē, & q̄ manet in charitate, in deo manet, & deus in eo. In hoc p̄fecta ē charitas nō quasi nos dilexerimus deū, sed qm̄ ip̄e prior dilexit nos, q̄a sicut ille ē, & nos sumus in hoc mūdo. Timor nō ē in charitate, sed p̄fecta charitas, foras mit ut timorē, qm̄ p̄enā timor habet, q̄ aut̄ timer, nō est p̄fectus in charitate. Nos ergo diligamus deū, qm̄ deus prior dilexit nos. Si q̄s dixerit, qm̄ diligo deū, & fr̄em suū oderit, mēdax est. Qui em̄ nō diligit fr̄em suū quē videt, deū quē nō videt, quō p̄t̄ diligere? Et hoc mādatū habemus a deo, vt q̄ diligit deū, diligit fr̄em suū, Nā & ip̄a sapia ait: Lingua sapiētū ornat sc̄iam, os fatuoz ebullit stultitiā. In omni loco oculi dñi contēplant bonos & malos, lingua placabilis lignum vitæ, quæ aut̄ immoderata ē, conteret sp̄m̄. Domus iusti plurima fortitudo, & in fructibus impij conturbatio, labia sapientū diffeminabūt sc̄iam, cor stultoz dissimile erit, victimæ impioꝝ abominabiles erunt dño, vota iustoz placabilia. Qui sequit̄ iustitiā, dirigit a domino. Itē alibi: Labia iusti considerant placita, os impioꝝ puerfā, simplicitas iustoz diriget eos, & supplantatio puerfoꝝ vastabit eos, iustitia rectoz liberabit eos, & in infidijs suis capient̄ iniquitatus de angustia liberabit, & tradet̄ impius p̄ eo. Simulator ore decipit amicū suū, iusti autē liberabunt sc̄ia, in bonis iustoz exaltabit̄ ciuitas, & in p̄ditōe impioꝝ erit laudatio, benedictōe iustoz exaltabit̄ ciuitas. Nec consideratis q̄ fr̄es p̄sequi non cessatis, qualia Iob patientissimus inter cætera exorsus loquit̄. Auris audiēs beatificabat me & oculus vidēs testimoniū reddebat mihi, quod liberaſsem pauperē vociferantē, & pupillū cui non esset adiutor, benedictio perituri sup̄ me veniebat, & cor viduæ consolatus sum, iustitia indutus sum, & vestiui me sicut vestimēto, & diademate iudicio meo. Oculus sui cæco, & pes claudo, pater eram pauperz, & causam quam nesciebam diligētissime inuestigabā: Conterebam malas iniqui, & de dētibus illius auferebā p̄rā dā, & paulopost: Si negaui, inqt, quod volebāt pauperibus, & oculos viduæ expectare feci. Si comedi buccellā meā solus, & non comedit pupillus ex ea, q̄a ab infantia mea creuit mecum miseratio, & de vtero egressa est mecum. Nam si q̄s ex recto oia cōsiderauerit oculo nequaq̄ fratribus nocere, sed liberare festinabit, q̄a nihil deterius est, q̄ ciues ciuibus iudicare, & fr̄es fratribus insidiari, aut calūnias facere. Talibus em̄ refragari volētes infidijs, p̄f̄es sancti synodū cōgregauerūt generalē in Nicæa, vitā corrigere hoim̄ cupiētes in Ecclesia cōmorantiū, licet dudū instituta sanctoz multa p̄m̄ essent conscripta, posuerūt leges, quas sacros Canones appellamus, quibus multa p̄necessaria ad statū Ecclesiæ sanctæ dei, & sup̄plemētū columnaz eius, id est, Ep̄oz q̄ eam proprijs humeris gestāt, sunt decreta, & nocumēta eoz phibita, ita vt qui talia agere tentauerint, aut eis nocere p̄sumperint, si qd̄ clerici fuerint a proprio gradu decidant, si vero monachi aut laici fuerint, anathematizent̄. Quibus armati exēplis oportere arbitrati sumus ab omnipotētī deo inspirati, vt hāc accēsam discordiæ flammā extinguere aplica debeamus autoritate, & nō cōcedere eā vlt̄erius anias depasci humanas. Quapropter vna cū oibus aplicæ subiectis sancimus, ne quisq̄ deinceps Christianoz talia p̄petrare, aut ep̄is temere nocere p̄sumat, cum & doctor gentiū, id ipsum prohibeat, dicēs: Senior ē ne increpaueris, sed obsecra vt patrem, & reliqua, bonū est nāq̄, p̄culdubio, & oibus timētibus deū desiderabile, cōhibere dissensionē, & altercationes, fratribusq̄ subuenire, & inuicē nō inuidere, sed adiuuare. Audite, in quā, iam factā in Nicæa in ciuitate synodū, cui & ego ipse cōsc̄iæ meæ cultū decēter exhibui, nihil aliud volēs, q̄ cōcordiā oibus fabricare, & p̄ cūctis arguere & remouere hanc insidiantū altercationē, quas p̄uidēt̄ sancti patres, infidias, & illicitas altercationes vnanimiter in p̄dicta Nicæa statuerūt synodo, vt nullus Ep̄us nisi in legitima synodo & suo tpe Apostolica autoritate cōuocata, sup̄ q̄busdā criminatōibus pulsatus audiatur, id ē, iudicetur;

Decreta Iulij pape.

vel damnet. Sin aliter p̄sumptū à q̄busdā fuerit, in vanū deducat qđ egerint, nec Ecclesiastica villo mō reputabunt. Ipsi vero primæ sedis Ecclesiæ cōuocanda; ḡnaliū synodo; iura & iudicia ep̄o; singulari priuilegio Euāgelicis & Ap̄licis, atq; canonicis cōcessa sunt institutis, q̄a semp̄ maiores causæ ad sedē ap̄licā multis autoritatibus referri p̄ceptæ sunt, nec villo mō pot̄ maior à minore iudicari, ipsa nāq; oibus maior & p̄lata ē Ecclesijs, q̄ nō solummodo Canonū sanctorū p̄m̄ decretis, sed dñi saluatoris n̄ri voce singularē obtinuit p̄cipatū. Tu es, inq̄t, Petrus & sup̄ hāc petrā ædificabo Ecclesiā meā, & reliqua. Et qđcuq; ligaueris sup̄ terrā & solueris, erūt ligata, & soluta in celo & in terra. Porro dudū à sanctis ap̄lis, successoribusq; eorū in p̄fatis antiq̄s decretū fuerat statutis, quæ hæcenus sc̄tā & v̄lis Ap̄lica tenet Ecclesia, nō oportere p̄ter sn̄iam Romani p̄tificis Cōcilia celebrari, nec ep̄m dānari, qm̄ sanctā Romanā ecclesiā primatū oim̄ Ecclesiæ eē voluerūt. Et sicut beatus Petrus ap̄lus primus fuit oim̄ ap̄lo; ita & hæc Ecclesia suo noīe consecrata dño instituēte primatū caput sit cæterarū, & ad eam quasi ad apicē oēs maiores Ecclesiæ causæ, & iudicia Ep̄o; recurrant, eiusq; iuxta terminū sumant sententiā, nec extra Romanū quicq; ex his debere decerni pontificē, quatenus non ita p̄teruē, & p̄ libitū quisq; suo proprio arbitrio, q̄busq; metropolitanus, sicut agere solebat, liceat inconsulto Romano pontifice, aut maiores Ecclesiæ causas deturbare, aut Ep̄os dānare, sed cōmunī sanctæ Romanæ sedis Ep̄i Concilio, & cōcordi actōe q̄q; sunt Ch̄si zelo agēda disponāt, vnanimiterq; recte sentiant, & ea quæ senserint non sibi met̄ discrepādo, sed deo placita pficiant. Est etiā in iā fata Nicæna cōcorditer statutū synodo, vt accusatores & accusatōes quos seculi leges nō admittūt à sacerdotali fundit̄ auerti nocumēto. Ecce (inq̄t Propheta) q̄ bonū & q̄ iocū dum habitare fr̄es in vnum. Illi vero non in vnū habitāt, q̄ à fratrum se solatio subtrahunt, aut fratribus insidias p̄parāt. Non alieno vos fr̄es patiemini p̄ctō grauari, quia quod necesse ē, nos dicere veremur, id est, ne cuius religio dissipat, indignatio puocet. Præ oculis habete, & tota mētis acie reuerēter aspiciate beati Petri gloriā, & cum ip̄o cōmunes oim̄ Apostolorū coronas cunctorumq; martyrum palmas, q̄ pro fratrū non destrudiōe, sed confirmatiōe, & veritate in Christo passi sunt. Nos ergo q̄ dñi discipuli & dici, & esse volumus, portare crucē Christi, & cōpati fratribus debemus, non p̄sequi. Subtrahite rogamus actus cogitatioesq; à talibus nocumētis, si non vultis ip̄am in vos suscipere vltionē, qm̄ talionē meret̄, qui fratris foueam p̄parat. Et nos scitote hunc typū deinceps non eē passuros, vt ea quæ ad hāc speciali sanctā p̄tinent sedem sicut iudicia Ep̄o; & maiores Ecclesiæ causas, vt paulo superius prælibatū est, nos patiamur nobis inconsultis inuadere absq; nostri status periculo. Sed si qs ab hodierna die, & deinceps eum p̄ter huius sanctæ sedis sn̄iam damnare, aut propria pellere sede p̄sumperit, sciat se irreuerenter esse dānatū, & p̄prio carere p̄tium honore, eosq; q̄ absq; huius sedis sunt eiecti sn̄ia v̄ dānati, huius sanctæ sedis autoritate scitote pristinā recipere cōionē, & in proprijs restitui sedibus, qm̄ & prius à t̄pe. s. Ap̄lo; hæc huic sedi sanctæ concessa sunt, & postea in memorata Nicæna synodo propter prauorū hoim̄ infestatiōes, atq; hæretico; p̄secutiōes & insidiatium molimina fratrum sunt concorditer ab oibus corroborata, vt magis singuli prouideant, ne talia audeāt p̄petrare, & caueant si non propter deum, & amorē fratrū, tamen propter opprobrium hominum, ruborē suum atq; Canonicā vltionē, saltē hæc timore & verecūdia compressa silētio comprimant, amputato, s. totius vsurpatōis excessu, quia nullus debet p̄sumere, quæ sibi non vident̄ esse concessa, quā culpā nullo modo potuisset incidere, si vnde consecrationē honoris accipitis, inde legē totius obseruat̄ie sumeretis, & beati Ap̄li Petri sedes quæ vobis sacerdotalis m̄ est dignitatis, eēt Ecclesiasticæ magistra rōnis. Vnde sicut multū nos ea q̄ nob̄ piē recteq; sunt acta lætificāt, ita nimīū ea quæ sunt p̄perā gesta cōtristāt, qm̄ necesse est post multarū taliū experimēta causarū hæc in posterū sollicitius p̄spici, & diligentius p̄caueri, quatenus ea quæ sunt ab Apostolis eorumq; successoribus statuta, nulla desidia negligant̄, nulla dissentōe violēter, nulla cōcertatiōe turbent̄. Nā sicut in vno corpore multa mēbra habemus, oīa aut̄ mēbra non eundē actū habēt, ita multi vnū corpus sum̄ in Ch̄so, singuli aut̄ alter alterius mēbra, connexio totius corporis vnā sanitatē, vnā pulchritudinē facit, & hæc q̄dem connexio totius corporis vnanimitatē requirit, sed p̄cipue exigit cōcordiā sacerdotum q̄bus & si dignitas cōmunis non est, tamen ordo generalis est, qm̄ & inter beatissimos Ap̄los in similitudine honoris fuit quæ dā discretio potestatis, & cum oim̄ par esset electio, vni tñ datum vt cæteris præmineret. De qua forma Ep̄o; quæ dā orta est distinctio, & magna ordinatione p̄uisum est, ne omnes sibi oīa vendicārēt, sed essent in singulis prouincijs singuli, quorū inter fr̄es haberet̄ prima sn̄ia, & rursum quidam in maioribus vrbibus constituti, sollicitudinē eius susciperent ampliorem, per quos ad vnā Petri sedem vniuersalis Ecclesiæ cura conflueret, & nihil vsquā à suo capite dissideret. Qui ergo scit se quibusdam præpositum non molestē ferat aliquem sibi esse prælatum, sed obedientiam quam exigit, etiam ipse dependat.

Nolite

Nolite itaq; errare fr̄es mei dilectissimi doctrinis varijs & extraneis nolite abduci, & instituta ap̄loꝝ & ap̄licoꝝ viroꝝ canonesq; habetis, his fruimini, his circūdamini, his delectamini, his amamini, vt freti cōtra inimicoꝝ iacula p̄sistere valeatis, satis em̄ indignū est quēq; vel p̄uicium vel ordinū subsequētū hāc regulā refutare q̄ beati Petri sedē, & seq̄ videat & docere. Multum em̄ conuenit, vt totū corpus Ecclesię in hac sibimet obseruatiōe cōcorder quę inde auctoritatē habet, vbi dñs Ecclesię totius posuit principatū, dicente scriptura: Ordinate in me charitatē: & itē, oīa cū ordine fiāt. Itēq; Psalmista p̄dicante: Circūdate syon, & cōplectimini eam, narrate in turribus eius, Ponite corda v̄sa in virtute eius, vt enarretis in p̄genies alteras, qm̄ hic est deus dñs noster in æternū, & ip̄e reget nos in secula. Officij em̄ nostri cōsideratiōe nō est nobis dissimulare, nō est tacere libertas, qbus maior cūctis Ch̄fianę religionis zelus succūbit, ne p̄ taciturnitatē, aut fauere, aut cōsentire videamur fratrum nocumēta, Data Calend. Octobris Feliciano & Maximiano viris clarissimis consulibus.

¶ Epistola orientalium ad Iulium papam causantium, q̄ in communionem receperit Athanasium & ceteros quos ip̄si damnauerant.

Domino beatissimo & honorabili patri Iulio Ap̄licę sedis venerabili ep̄o, Eusebius, Theognius, Theodoros, & Berinthus vnā cū relijs fratribus, & coep̄is n̄ris in Antiochia cōgregatis, licet circa oēs Romanā Ecclesiā sciamus eē munificā & ap̄licam habere curā, & semp̄ matrē existere pietatis, quāq; ab oriēte ad eā p̄dicatores pietatis aduenissent, tamē optaremus vos nobiscum concordare, & quos à cōione suspēdimus à vobis esse suspēdos, & quos in ordine cōfirmamus ep̄oꝝ à vobis eē cōfirmādos, nec nos sc̄do loco habēdos, cum ex his partibus ad vos vsq; dogmatizātes Apostoli puenierint. Nec enim nos v̄ris resultauimus, quis hoc agere potuissēmus, qm̄ Nouatianus à Romana pulsus est Ecclesia, qm̄ (vt iuxta vulgare cōsuetudinē loquamur) inimicitias querit oīs q̄ vult recedere ab amico. Nec crimine carere pōt, q̄ alterius excōmunicatum absq; eius licētia à quo à communionē est priuatus in communionē susceperit, canonibus. s. iubētibus, vt excōicatus ab alijs nō suscipiāt viuētibus illis à qbus communionē priuatus esse dinoscit. Nec solū in his nobis contumeliā irrogatis, sed etiā in his qd̄ Concilia nostra dissoluitis neq; ea rata finitis esse. Sūt nāq; à nobis & maxime à totius orientis ep̄is damnati, Athanasius Alexandrinus, Paulus Constantinopolitanus, Marcellus Ancyrę, Asclepius Gazę, Lucianusq; Adriopolites p̄ certis criminibus, qbus aduersarij sunt apud nos inscripti, q̄ per p̄tes huius ep̄lę lafores oīa sub certa relatiōe v̄s innotescere nō omittimus sanctitati. Quibus agnitis si n̄ris placitis magis q̄ eoz; machinatōibus assentire, & ordinatos ep̄os in dānatoꝝ loco firmare eligitis, pacē vobiscū, & communionē h̄c volumus. Si vero alt̄ egeritis, & eis amplius q̄ nobis assentire iudicaueritis, cōtra ria celebrabimus, & vobiscū dēiceps nec cōgregari nec vobis obedire, nec vobis v̄s q; fauere volumus, sed p̄ nos quicd̄ melius elegerimus agere conabimur. Nā nullus ē in hac pte terraz; ætatē habēs q̄ ignoret p̄ædictoꝝ molimina seductoꝝ. Propter eos em̄ multa sunt mala peracta, multa Concilia diuersis & asperis tp̄ibus celebrata, multę seditōes, multę machinationes, multa nobis opprobria illata, & alia multa quę enumerare plonq; est. Nā si his cōsentire eligitis, tunc liquet qd̄ nos pdere vultis, & nō vt pater filios fouere. Dicūt em̄ & affirmāt tam ciues istoz;, q̄ etiā sacerdotes eoz;, hos vouere vos velle homicidas, sacroꝝ temploꝝ euerfores, virginū stupratores, sacroꝝ libroꝝ incensores, sacroꝝq; vasoꝝ, ac ceteroꝝ sacroꝝ ministerioꝝ fraudatores, officioꝝ neglectores, imperatoꝝ infidos, gētis & patrię pditores, & inter sacerdotes maximā generantes discordiā, eo q̄ consubstantialitatis voce, quę scripta non inuenit in fidei doctrina, posuissent. Quid plura enumerare necesse est? cum propter eos nobis & cūctis huius regionis habitatoribus sciētibus tāta cędes hoīm sit p̄petrata, vt amplius q̄ mille hoīes sint p̄strati: Talibus aut̄ fauere qd̄ aliud est q̄ sceleribus eoz; cōsentire cū sacra scriptura phibeat, dicē: Non solū q̄ faciūt, culpabiles existūt, sed etiā q̄ consentiūt faciētibus. Talibus em̄ vos ob̄stere totis viribus oportet, ne inuoluamini in p̄ctis eoz;, & excōicationē eoz; ne suscipiatis. Tales em̄ à vobis p̄cul ab̄icite, ne p̄pter anōstatē taliū hoīm is̄r̄mę aīę & ignari populi sacrilega dissentōe dispereāt. Itaq; oportet vos ip̄obis p̄beresistere. Quapropter si ne gllexeritis deturbare puerfos, liq̄t qd̄ eoz; p̄tegatis errorē. Nec vero caret scrupulo societatis occulte, q̄ manifeste facinoribus desinit obuiare. Decet em̄ vos ad arguēdā p̄teritiā eoz;, linguā vestrā exacuere, & velut venenosos à vobis repellere, ne eoz; veneno vos v̄s q; in aliq̄ faucemini. Igit̄ sufficiūt nobis q̄rimonię contra eos delatę, qm̄ derelinquet nos t̄ps sc̄dm̄ qd̄ ait Ap̄lus: Si voluerimus oīm obloquentiū oblatas cōtra eos p̄ducere querelas, maxime cum hęc nobis sufficiant quę superius dicta sunt. Nec vobis necesse est itē eoz; diuulgare mala cū ip̄a p̄ se prodeāt, & maxime oēs oriētales testes sup̄ eoz; malis existant, in ore eoz; (iuxta qd̄ scriptum ē) duoz; vel triū testiū stabit om̄ne verbū, quāto magis in multitudine tātoꝝ sacerdotū, & pp̄lo-

Decreta Julij pape.

& p̄p̄loꝝ, abbatū, vel monachoz̄ i scripto, & sine scripto cōtra hoz̄ prauitatē nos quōdie vox acclamantiū. Nos vero diu expectamus eos p̄ multā paciētā, vt crearet̄ vnas, sed illi ecōtrario fecerūt labruscas. Vos ergo nō oportet de cætero negligere, & differre tales, ne (qd' abfit) memoratis criminibus eoz̄ submittamini irrōnabilr̄ eos ep̄os ponētes, ip̄si em̄ nisi cito corrigant̄ iuxta qd' beatus Ap̄tus protestat̄, sc̄dm̄ duritiā eoz̄, & cor impoenitēs thesaurizant̄ sibi iram in die iræ, & reuelatōis iusti iudiciū dei, q̄ reddet̄ vnicuiq̄ sc̄dm̄ opa eius; q̄a corrigēdi sunt, ne p̄ temporalē delectationē, & p̄ mēdacia atq; figmēta sua vobis assensum præbentibus, æterna pdant̄ præmia, q̄ p̄ veram pœniam consequi poterūt. Nec hæc quæ pdicta sunt solummodo Athanasio & sequacibus eius irrogamus, sed etiam qd' contra regulā egerit, quā nos decreueramus, q̄a non decreto cōis Concilij Ep̄oz̄ recepit sacerdotū, sed sibimet arrogādo Ecclesiā fuisset ingressus, & in sede resedisset, cū dudum decretū fuisset nullū a pauciore numero restitui debere, q̄ depositū fuisse cōstaret. Deinde quāq̄ eius aduētū sit turba generata, plurimiq; seditione sint mortui, & nō solū hæc p̄ eum, & p̄pter eū sunt pacta, sed etiā quidā iam dicto Athanasio cæsi iudicibus dicunt̄ eē cōtraditi, hæc & alia innumerabilia sunt ab eo, suisq; sequacibus impudēt̄ p̄petrata, quos excōicatos cōioni vt audiuius contra regulā in contumeliā oīm orientaliū sociastis. Præfato itaq; debitæ salutatis officio p̄pter beati Petri honorē impensopostulamus, vt deinceps ad vs̄a hinc veniētes aures, non tā facile admittatis, neq; a nobis excōicatos vltra velitis excipere, ne Canonū transgressores inueniamini, sed magis salua fraterna charitate erratū hoc in postez̄ minime patiamini, & subscriptio, orantē, p̄ nobis apostolorum vestrum dñs æuo custodiat longiore beatissime pater, Amen.

Rescriptū Julij pape contra orientales pro Athanasio & cæteris.

Iulius sanctæ Romanæ & Ap̄licæ Ecclesiæ ep̄s, Eusebio, Theognio, Theodoro, Berintho & cæteris orientibus ep̄is, decuerat vos aduersus sanctā Romanā Ecclesiā & Apostolicā limatē, & non ironice loqui, qm̄ & ip̄e dñs noster Iesus Ch̄sus eam decēter allocutus ait: Tu es (inqt) Petrus, & sup̄ hanc petram ædificabo Ecclesiā meā, & p̄portæ inferi non p̄ualebunt aduersus eam, & tibi dabo clauēs regni cæloꝝ. Habet em̄ ptatem singulari priuilegio sibi concessam aperire & claudere ianuās regni cælestis q̄bus voluerit. Nam si ei detrahere q̄ dñi ore sacra atq; desup̄ exaltata est, nō renuistis, nec mis̄ si fratribus iniurias irrogare mini me cessatis, vñ iam silētio nō tegunt̄ quæ v̄so in Concilio turbulēt̄ atq; cū tēp̄estate decreta sunt. Apparet em̄ qm̄ tumultuosa indisciplinatōe veritas est oppressa, vobis q̄ppe inconfidentantibus quæ placēt̄ deo p̄pter iurgia quæ cōtra proximos v̄sos habetis, & vota v̄sa inuitabilia eē contēditis, sed erit opus diuinæ p̄uidēt̄iæ, quatenus ecōtrario aperte dephensa possint enarrari, & qcq; illis conueniētes siue qualibet ḡfa, odio, aut inimicitiaz̄ causas gessistis funditus repelli. Quapropter cū omnifestinatōe vos oēs ad huius sanctæ sedis reuerentiā volo cōcurrere, quatenus gestoz̄ apud nos integritatē p̄ vos ipsos possitis ostendere, nam nec dubitare vos credo Athanasii sacre legis doctore nō solū a nobis, sed etiam a Nicæa synodo veræ fidei cultorē eē comprobatū, q̄ defuncto Alexandro mirabili sene q̄ Arrij p̄strauerat blasphemias post quinque mēses Nicæni Cōcilij Alexandrinoz̄ Ecclesię suscepit p̄sulatū, aduersus quē eiusq; sectatores multa mēdacia texētes, & nudas valde calūnias quasi veras accusatōes cōponentes nobis multoz̄ maloz̄ eū cām, & caput eē phibuitis, & nō solū ap̄d Aegyptū, sed etiā ap̄d Palestinā, & Phœnicē vicinasq; gētes scriptis v̄ris illum pturbatorē eē significastis. Quare de ecclesiasti cā sequētes regulā, vos Romæ regulariter ad iudiciū die statuta nō sub angusto t̄pis spacio (vt excusatio locū nō inueniat) l̄ris & apocrifarijs euocauimus, illiq; vocatōe suscepta ad diē p̄stitutū venere, sed vos ne v̄ris mēdacijs caperemini, v̄saq; calumnia enudaret̄, venire distulistis. Nec his machinatōibus solummodo cōtēti estis, sed etiā vidētes oues pastoribus desolatas lupos p̄ pastoribus sup̄ eas posuistis. Decuerat ergo vt ad regulārē veniretis conuocationē, qualr̄ de his & de alijs v̄ris p̄sumptōibus verā redderetis rōnē, qm̄ occurreret veritas, si falsitas displiceret, & nullus dubitat, q̄ ita iudiciū nocēs subterfugit, quē admodū innocēs vt absoluat, requirit, nec suspitōe caret, q̄ aliū calūnijs deroget falsa dixisse cū ip̄e ad iudiciū vt p̄bet quæ intulit euocatus venire distulerit. Vellē em̄ vos magis ad iā dictā canonicā cōuenire vocatōem, vt corā v̄so Cōcilio redderetis rōnē, cur synodū ad statū Ecclesiæ, & fratrū in Antiochiā subuertēdū, & Nicæni magni cōcilij destructionē fecistis, aut cur nob̄ icōsultis ep̄os in eā cōuocastis, ad quā nec maximus Hierosolymitanus venit, nec n̄ra interfuit legatio, Canonibus q̄ppe in Nicæna synodo iubētibus nō debere p̄ter sn̄iam Romani pontificis v̄llo mō cōcilio celebrari, nec ep̄os damnari, aut cur in prædictoz̄ loco fratrū alios adulteros posuistis anteq̄ penes nos, aut apocrifarios nostros eoz̄ causa canonicē esset examinata, sinēq; p̄ciperet rectum. Isti em̄ q̄ ad memoratā

moratam regulariter venere vocationem videntes vos à prædictis subtrahere calumnijs multa aduersus vos lachrymabilia & doloribus plena referūt accusantes vos, & dicētes multa se in portabilia à vobis eē passos. Vos ergo refugiētes venire, illosq; pfeuerātes in vera rōne, suisq; calūnijs reclamātes, sup qbus & Aegyptioꝝ Ep̄i l̄ris nobis missis, ptestant suis falsa eē q̄ contra Athanasii suosq; sc̄ctatores machinans cūcta Arrianoꝝ machinata blasphemijs. Talibꝝ nāq; figmētis liquet eos eē inculpabiles vosq; culpabiles, q̄ si de vera cōsideretis inocētia, nullo mō à iam dicta vos Canonica subtraheretis euocatōe, q̄ nō subito sed spatiose denūtiatia ē, sed om̄i subducta apologia absq; tardatōe venire, & causas reddere festinaretis. Quibus ita gestis scripti vobis, & oibus q in Antiochiā cōtra Apostolicā Canonicaq; regulā nobis incōsultis fueratis cōgregati, arguēs vos primū de iniurijs l̄raꝝ, deinde cur Athanasii suosq; consecratores ad v̄m Conciliū cōuocassetis Canonibus, s̄. p̄cipiētibus nihil extra Romanū decerni pontificē, cui hæc & maiora Ecclesiæ negotia tam ab ip̄o dño, q̄ ab oibus vniuersoꝝ Concilioꝝ fratribus speciali (vt iam dictū est) priuilegio cōtradita sunt. Vobis vero refugiētibus & ad Cōciliū toties cōuocatis adesse nolētibus. Illis quoq; in sua reclamatōe, & iusta rōne p̄sistētibus, vestraq; cognoscētes crimina, & illoꝝ iustā examinātes rōnē, oēsq; eos Nicēno Cōcilio cōperiētētes & n̄is aplicis iussionibus obtēperātes, visum est nobis ac vniuerso Cōcilio, vt nos diuinis p̄ceptis, & Apostolicis monitis informati, q̄ pro oim Ecclesiæ statu impigro vigilare debemus effectu, si quicq; reprehēsiōni vsquā inuenit obnoxii celeri sollicitudine ab ignorantia imperitia, aut à p̄sumptōis vsurpatōe reuocemus. His t̄str consideratis atq; discretis tanq̄ oim curā gerētes, p̄pter sedis p̄pria dignitatē suscepimus eos in cōionē, singulisq; cū suis autoritate huius sc̄te sedis rebus, p̄prias reddidimus Ecclesias, qm̄ huic sanctæ sedi, p̄pter prauoꝝ hoim infidias ip̄o dño instituētē & sanctis Ap̄lis eoꝝq; successoribus p̄ singula Cōcilia roborātibus hoc semp licuit, licebitq; dño auxiliante in p̄petuū. Vnde q se scit alijs eē præpositū, nō moleste ferat aliquē sibi eē prælatū, sed tēperantiā quā ab alijs requirit gratis, & ip̄e dependat. Quapropter increpando vobis scribo, q̄ non recte tractastis viros inculpatoꝝ, & à nobis minime examinatos de suis Ecclesiis cōione priuatos pellētes, & Ecclesiasticæ disciplinæ iniuriā irrogantes, constitutumq; Nicæni Concilij minime seruantes, talia indisciplinate agere non formidastis. Idcirco qm̄ dudum venire vocati renuistis, modo ad certū diē, id est, XV. Calēd. Nouēb. vos iteꝝ regulariter l̄ris missisq; euocamus, vt corā vobis oīdamus nos iustā in eos ptulisse sniam, & de cætero nō talia esse passuros. Est etem̄ in antiq; Ecclesiæ statutis decretū vt aliena q̄ inuadit non exeat impunitus, sed cū multiplicatōe restituat, vñ & in Euāgelio scriptum est: Quod si aliqd defraudauit reddo quadruplū. In lege quoq; cautū est, maledictus ois q̄ transfert terminos proximi sui, & dicit: ois populus, Amen. Quare miror vos tā audaces eē & tā impudēter egisse, & terminos ac iura beati Petri ap̄loꝝ principis inuasisse. Sui em̄ (vt paulo superius cōprobatū est) iuris erat, vt absq; eius sc̄te sedis autoritate nullus deberet, aut Cōcilia celebrare, aut Ep̄os ad synodū cōuocare, v̄ dānare, q̄ oia vos temerare nō timuistis. Quid ergo est aliud talis p̄sumptio, nisi qd' ap̄loꝝ eoꝝq; successorū decreta trāsgredi, & maledictio nē supius cōprehēsam in lege, s̄. cautā quā ois populus vno ore, consonaq; responsiōe p̄ Amē, id est, fiat, confirmauit suscipere non timuistis. Nam vt reor talibus transgressionū funiculis cōstricti, nostrū ne vestra p̄derent flagitia examē declinastis, & ad supradictam vocationē venire distulistis. Sanē manifestū est suū eos confiteri crimē, q̄ toties euocati absq; ineuitabili causa venire distulerint, & purgandi se voluntate non vtunt. Nam si de vestris dictis consideretis, & in faciē probare non distulissetis. Tales insidiatores spū præuidētes sancti p̄res in Nicæa cōgregati leges statuēt, q̄s canones appellamus, ne facile p̄bi ab ip̄obis dānarent, ex qbus nullas snias his inferi iudicauimus, vt tantoꝝ patrum autoritate nostra roboraret ep̄istola, atq; omnes oriētales siue reliquaq; partium Ep̄i hæc audiētētes, in tātam foueā non incidant, ne damnationē à patribus decretam percipiant. Sequuntur enim hæc ex prædicto Concilio Nicæno capitula, id ē. xvij. xix. xxi. xxij. xxvi. xxvij. xxvij. xxxij. xli. & v. vij. & ix. ac. li. liij. liij. liij. lv. lvij. lvij. lix. lx. lxi. lxij. lxvi.

¶ Vt oēs Ep̄i q in qbusdam grauioribus pulsant v̄criminant causis, quoties necesse fuerit libere aplicam appellēt sedē, atq; ad eam quasi ad matrē confugiāt, vt ab ea sicut semp fuit piē succiant, defendant, & liberent. Cuius dispositōis oēs maiores Ecclesiasticas causas & ep̄oꝝ iudicia antiqua Ap̄loꝝ eoꝝq; successorū atq; canonum autoritas reseruauit.

¶ Quoniā culpant Ep̄i qui aliter erga frēs egerint, quā eiusdē sedis papæ fieri placuerit. Placuit, vt accusatus vel iudicatus à prouincialibus in aliqua causa episcopus licenter appellet, & adeat Apostolicæ sedis pontificē, qui aut p se, aut p vicarios suos eius retractari negotium pcurret & dumiterato iudicio pontifex causam suā agit, nullus alius in eius loco ponat, aut ordinetur ep̄us, quoniam quanq̄ comprouincialibus episcopis accusati, causam pontificis scrutari liceat

Epistola Julij pape.

- ceat, non tamen definire inconsulto Romano pontifice permiffum est, cum beato Petro aposto-
stolo non ab alio q̄ ab ipso dictum sit dño. Quæcūq; ligaueris sup̄ terram, erunt ligata & in cœ-
lis, & quæcūq; solueris super terram, erunt soluta & in cœlis.
- C** ¶ Si quis putauerit se à proprio metropolitano grauari apud primatem dioceseos, aut pe-
nes vniuersalis apostolicæ Ecclesiæ papam iudicetur.
- D** ¶ Accusatores & accusatōes quas leges seculi non asciscunt, & nos vnanimiter submouemus,
nec fiat in districta p̄batione impietas, cum recta sit iudicij in electione sententia.
- E** ¶ Nullus ep̄s alterius parochianū p̄sumat retinere, aut ordiari absq; eius volūtate v̄ iudicare
salua tñ in oibus apl̄ica auctoritate, q̄a sicut irrita erit eius ordinatio, ita & diiudicatio, qm̄ cēse-
mus nullū alteri⁹ iudicis, nisi sui sn̄a teneri. Nā q̄ eū ordiari nō potuit nec iudicare vllaten⁹ p̄t
- F** ¶ Si qs̄ erga Ep̄m vel actores Ecclesiæ se p̄priū h̄re crediderit negotiū, nō prius adeat iudices,
quā ad eos recurrat charitatis studio, vt familiari colloquio commoniti ea sanare debeant, q̄
in querimoniam deducunt. Quod si aliter egerit, communionē priuetur.
- G** ¶ Nemo pontificū deinceps aliquē ep̄m suis expoliātū rebus, aut à se depulsum excōicare, aut
iudicare p̄sumat, q̄a nō est priuilegiū quo possit spoliari iā nudatus. Pari tenore decernimus
nō credi accusatori, q̄ absente aduersario causam suggerit ante vtriusq; partis discussione, nec
accusatores vel testes suscipi, qui non sunt idonei.
- H** ¶ Placuit, si accusatus v̄l damnatus ep̄s appellauerit Romanū pontificē id statuedum qd̄ ip̄e iu-
ste censuerit, & oēs q̄ aduersus p̄ses arman̄, infames esse cēsemus, neq; eos q̄ cum inimicis mo-
ran̄ ad accusationem, vel ad testimonium recipiendos.
- I** ¶ Placuit, vt semp̄ in accusatōe Clericorū primo p̄sona, fides, vita, & cōuersatio blasphematiū
p̄scuteat. Nā fides oēs actus hoīs p̄cedere debet, q̄a dubius, infidelis ē, nec eis oino ē credendum
q̄ veritatis fidē ignorāt, nec rectæ cōuersatōis vitā ducunt, qm̄ tales & facile & indifferēter la-
cerant, & criminant rectē & piē viuētes. Ideo suspitio eorū discutiēda est primo & corrigēda,
neq; accusatoribus suspectis, & de inimicorū domo prodeuntibus credendum.
- K** ¶ Qd̄ nō aliq̄ metropolitane eccl̄ie v̄l primates sint, nisi ille q̄ prius primates erāt, & post Ch̄i
aduētū auctoritate apl̄ica & synodali primatū h̄re meruerūt. Reliq̄ vero nō primates, sed me-
tropoles vocent, eorūq; ep̄i nō primatū, sed aut metropolitanorū, aut archiep̄orū noīe fruant.
- L** ¶ Infames eē cēsemus oēs q̄ suā aut Ch̄ianam pr̄uaricant legē, aut canonicā postponunt au-
thoritatē saluo in oibus Romanæ Ecclesiæ priuilegio, nullus metropolitanus absq; cæterorū
omnium comprouincialium ep̄orū instantia aliquorū audiat causas eorū, quia irritæ erunt imō
& causam in synodo pro facto dabit.
- M** ¶ Alienis errorib⁹ sociatū, v̄l à sui p̄positi tramite recedētē, aut sacris canonib⁹ inobediētē sus-
cipere nō possumus, nec ip̄etere recte credētes v̄l sc̄torū p̄m sanctōib⁹ obtēperātes p̄mittim⁹.
- N** ¶ Peregrina iudicia generali sanctione prohibemus, quia indignū est, vt ab exteris iudicē, qui
prouinciales & à se electos debet habere iudices.
- O** ¶ Salua apl̄icæ Ecclesiæ auctoritate nullus ep̄s extra suā prouinciā ad iudiciū deuocēt, sed euo-
catus ip̄e canonicē in loco oibus congruo tēpore synodali ab oibus cōprouincialibus ep̄is au-
diat, q̄ concordē sup̄ eum Canonicamq; proferre debēt sn̄iam, qm̄ si hoc minoribus tam cle-
ricis quā laicis concessum est, quanto magis de ep̄is seruari conuenit: Nam si ip̄e metropoli-
tanum, aut iudices suspectos habuerit, aut infensos senferit apud primates dioceseos, aut apud
Romanæ sedis pontifices iudicetur.
- P** ¶ Nemini de se confesso credi p̄t sup̄ crimē alienum, qm̄ eius atq; omnis rei professio pericu-
losa est, & admitti aduersus quemlibet non debet.
- Q** ¶ Incerta nemo vnq̄ p̄t iudicare p̄sumat, q̄a quis vera sint, nō tñ credēda, nisi que manife-
stis indicij cōprobant, nisi q̄ manifesto iudicio cōuincunt, nisi q̄ iudicario ordine publicant.
- R** ¶ Criminatōes maiorū natu p̄ alios ne fiant, nisi p̄ ip̄os q̄ crimina intēdunt, si tñ ip̄i digni & ir-
reprehensibiles apparuerint, & actis publicis docuerint omni se carere suspitōe atq; inimicitia,
& irreprehensibilem fidem atq; conuersationem ducere.
- S** ¶ Et comprouincialis synodus retractetur per vicarios vr̄bis Romæ Ep̄i, si ip̄e decreuerit.
- T** ¶ Placuit, vt à q̄buscūq; iudicibus Ecclesiasticis ad alios iudices ecclesiasticos, vbi ē auctoritas
maior fuerit puocātū, audiētia non neget. Si qs̄ metropolitanus Ep̄s, nisi quod ad suam so-
lummodo p̄p̄iam ptinet parochiam, sine Concilio & voluntate oīm comprouincialium ep̄o-
rum aliqd̄ agere tentauerit gradus sui periculo subiacebit, & quod egerit, irritum habeat, & va-
cuum, sed quicqd̄ de comprouincialium Ep̄orum causis suarumq; Ecclesiæ & Clericorū atq;
secularium necessitatibus agere, aut disponere necesse fuerit, hoc cum omni consensu comprou-
incialium agat pontificum, non aliquo dominatōis fastu, sed humillima & concordī admini-
stratōe, sicut dominus ait: Nec veni ministrari, sed ministrare. Et alibi: Qui maior est v̄m erit
mini-

minister vester, & reliqua. Similiter & ipsi cōprouinciales episcopi cū eius consilio, nisi quantū ad proprias pertinet parrochias, agant iuxta sanctorū cōstituta patrū, vt vno ore, vno animo cōcorditer sancta glorificetur trinitas in secula.

¶ **C**aucēt iudices ecclesiarū, ne absente eo cuius cā vētilat, sn̄iam proferāt, qa irrita erit, quippe & rationē pro actione reddēt in synodo, & vt pditoris calūnia, nec eos postea vox audiat, nemo em̄ debitorē amplius potest cognoscere, q̄ ille q̄ iniuriā, eiusq̄ sustinet nequitiam.

¶ **B**Si qs sup̄ qbuslibet criminibus clericū pulsandū crediderit, in puincia in q̄ ille cōstitit q̄ pulsatus, suas exerceat actiōes, nec æstimet eū accusator suus alibi, aut lōgius p̄trahēdū ad iudiciū, ille vero q̄ p̄xlatus fuerit, si iudices suspectos habuerit, liceat appellare. Primates accusatū discutientes ep̄m nō ante sn̄iam proferāt dānatiōis q̄ apostolica freti autoritate, aut reū se ipse cōfiteat, aut p̄ innocētes & canonicē examinatos regulariter testes cōuincat. Irritā eē iniustam ep̄orū dānatiōē, & idcirco à synodo retractādā, ita vt oppressis ab oībus in cūctis subueniat causis, detractores q̄ diuina autoritate eradicādī sunt, & fautores inimicorū ab episcopali submouemus accusatiōe. Similiter ne summorū quispiā minorū accusatiōibus impetat, aut dispareat, neq; in re dubia detur sn̄ia, nec vllū iudiciū, nisi ordinabiliter habitū ten eatur.

¶ **C**Plura de his ideo nō inferimus ne vacuare vilēūe p̄dictā facere synodū videremur, aut fastidiū legētibus, audiētibusq; proluxa faceret ep̄la. Si qs aut̄ de his ampliora atq; abundātiōra scire voluerit, in sacro n̄ræ sedis ecclesie scrinio, & ea q̄ p̄diximus inuenire poterit. Verū me dixisse testis est diuinitas, de receptiōe vero sedis & sacerdotij atq; honoris, q̄ dixistis Athanasium abscq; cōciliij decreto suscipere nō ita inuenimus sicut calūniati estis, sed q̄rundā ep̄orū consilio atq; decreto recepit suū qd̄ iniuste pdiderat sacerdotiū, ac resedit in sede. ¶ **D**Q̄ em̄ scriptis, nō eū posse à pauciore nūero ep̄orū restitui q̄ depositus fuerat, non ita est, nec hæc regula orthodoxorū sanctæ ecclesie est ep̄orū, sed Arrianorū sociorū, videlicet v̄forū hęc adinuētio ad pditiōē orthodoxorū ep̄orū cōtexta ē. Nā vt nobis à veracibus est testibus relatū, qm̄ Antiochia pro dānatiōe fidei de cōsubstantialitate, plata fuistis congregati odio p̄dicti Athanasii hęc regulā ptulistis, q̄ nullas habet vires, nec habere poterit, qm̄ nec ab orthodoxis ep̄is hoc cōciliū actū est, nec Romanę ecclesie legatio interfuit canonib; p̄cipiētibus sine eius autoritate cōcilia fieri debere, nec vllū ratū est, aut erit vnq; cōciliū qd̄ nō fultū fuerit eius autoritate.

¶ **E**Igit̄ de fuga sup̄ qua Athanasii rēphēditis nō h̄n̄ agitis, cū ipse dñs p̄ se metip̄m exēplū nobis demōstrās, qm̄ pharisei cōsiliū fecerūt aduersus eū, vt eū occiderēt. Sciēs at̄ Iesus discessit inde, & alibi Tulerūt lapides Iudæi vt iacerēt in eū. Iesus aut̄ abscondit se, & exiuit de tēplo, & trāsies p̄ mediu eorū, abiuit, & ita discessit, nā & discipuli p̄pter metū Iudorū recesserūt celātes semetip̄os & Paulus in Damasco à principe gētis q̄situs, de muro in sporta depositus est, & manus q̄rensis effugit, & alij q̄ plurimi & innūerabiles sc̄ti, tā in veteri testamēto q̄ in nouo fugisse legunt. Si ergo fugā improperatis fugiētibus, erubescite potius p̄sequi, & q̄escite insidiari, q̄escētq; cōtinuo fugiētes. Nā siue perimatis eos, mors semp̄ cōtra vos exclamat, siue rursus exilia supponatis, vbiq; in vos mali memoriā destinare noscimini, & illi patiēdo sibi proficiunt. Vnde & dñs ait, Nolite timere eos q̄ occidūt corpus, aīam aut̄ nō possunt occidere, sed potius eū timeate q̄ potest aīam & corpus pdere in gehēnā. Multos em̄ cognouimus pessimis machinatiōibus iniuste depositos. Ideo summopere me cui vice ap̄orū principis vniuersalis ecclesie cura cōmissa est, prouidēdū est, auxiliāte ipso summo ap̄lo ne deinceps talia fiāt, qm̄ ideo hæc sanctæ sedis p̄fata priuilegia specialiter sunt cōcessa, tā de cōgregādis cōcilijs, & iudicijs ac restitutionibus ep̄orū q̄ de negotijs, vt ab ea oēs oppressi auxiliū, & iniuste dānati restitutionē sumāt, & talia ab improbis ne p̄sumātur absq; v̄tōe, nec exerceant absq; dānatiōe. Nō ergo recte egistis q̄ p̄dictos fr̄es calūniati estis, dicēte dño, Non facies calūniā proximo tuo, nec vi opprimes eū. Nec recte egistis q̄ nobis incōsultis cōciliū celebraistis, eosq; ad cōciliū vocastis & dānare p̄sumpsistis canonibus (vt p̄missum est) iubētibus, nihil ex his absq; huius sanctæ sedis autoritate fieri debere. Nō recte egistis q̄ regulariter à nobis ad cōciliū vocati venire distulistis. Nō recte egistis, q̄ cōtra eos rationē reddere, vt vestra erga eos aut probares recta sn̄ia, aut improbaretur nō venistis, nec rationalē mandastis causam, vt qd̄ hæc rennuistis.

¶ **F**His ergo oibus pp̄fatis, manifestū est vos reos existere, & illos innocētes remanere, & vos recte excōcicatos, illosq; iuste liberari. Noluit itaq; dñs tā leuiter suos tractari ministros sicut facitis, aut à vobis dānari, sed (sicut memoratū est) aut ab hac sede cui cōmissi sunt, aut suo referuari iudicio, ait em̄, Qui vos cōtristabit, me cōtristabit, q̄ fecerit iniuriā vobis, recipiet id qd̄ inique gessit. Et q̄ta p̄cena expectet eos q̄ dñi scādalizāt discipulos, euāgelij sufficiēter exponit, vbi de scādalizātibus discipulos, loquit, Nā q̄ à vobis nō sint dānandi, sed aut ab hac sc̄tā (vt p̄fatū est) sede, aut sibi referuādī, ipse manifeste dat exēplū qm̄ peccātes sacerdotes, quorū

d locū

Decreta Julij pape.

Iocū mō in sc̄ta ecclesia tenēt epi, nō p aliū, sed p semetipm vēdētes & ementes eiecit de tēplo, & mēsas nūmulariorū proprio euerit flagello, & eiecit de tēplo. Et ipse alibi ait, Deus stetit in synagoga deorū, in medio autē deos decernit, & reliq̄ talia & his similia, & alibi idē ipse ait, Nolite iudicare, vt nō iudicemini: nolite cōdēnare, vt nō cōdēnemini, in q̄ em iudicio iudicaueritis, iudicabimini, q̄ propf nō tā temere (vt vos facitis) q̄ sp̄ia suā p̄sumat euomere iniquitatē, sed iudicātē cūcta oportet rimari, & ordinē reorū plena inquisitione discutere, nec de illis q̄ ei in cōcessa sunt vllō mō iudiciū p̄sumere, interrogādi, ac p̄ponēdi, adijciēdiq̄ patiētia p̄bita ab eo, vt ibi actio partiū limitata sit pleniter. Hęc prius litigātib⁹ sua velut snia obuiare, nisi qm̄ illi paētis oibus iā nihil amplius habuerint in q̄stioē qd̄ proponāt, nec optet quēq̄ iudicari aut dānari ante q̄ suos accusatores p̄ntes habeat, locūq̄ defendēdi accipiat spatiosum ad abluenda crimina. S̄l̄r in iā fata synodo statutū est, vt vltra puincia terminos accusandi licētia nō p̄grediat, nisi ad hęc aplicā fuerit sedē puocatū, ad quā oēs q̄ voluerint libere & absq̄ vllō ipedimēto à quibusdā agēdo cōfluere debēt. S̄l̄r in iam p̄fixa synodo est decretū, ne suspecti, aut infames, aut criminosi, aut grauosi, vel calūniatores, vel affines, aut scelerati, aut facile litigātes suscipiatur accusatores, sed tales q̄ omni careāt suspitōe, q̄a colūnas suas dñs firmiter stare voluit, nec à quibusdā agitari. S̄l̄r statuit p̄fata synodus, vt nullū snia nō à suo iudice dicta cōstringat, iudices autē alij eē nō dāt q̄ q̄s ipse q̄ impetit elegerit, aut q̄s suo cū cōsensu hęc sc̄ta sedes, aut eius primates autoritate huius sanctę sedis delegauerit, ex his em̄ & alijs q̄ tā in hac sc̄ta sede q̄ & ab ap̄tis eorūq̄ successoribus sunt statuta, nihil p̄fatis ep̄is cōcessistis, sed vim eis iherētes, iniustēq̄ (vt superius cōmemorātū est) eos dānātes aliq̄s absentes expulistis, q̄ oī ch̄sianę religiōi est inimicū, in qb⁹ apparet q̄ nec dño sua seruastis iura, nec huic sanctę matri, & aplicę ecclesię, q̄ (vt p̄scriptū est) eos suo iudicio, aut huic sedi voluit reseruari, ne à tā prauis, sicut estis, hoibus dānarent, aut eiherent, in his oibus vos stultos & p̄uaricatores euāgeliorū & canonū esse nulli sane sapiētū est absco ditū, nec his cōtēti in v̄ra estis p̄uaricatōe, sed etiā q̄ prius expulsos eos & suis expoliatos rebus, q̄li vocastis atq̄ dānastis, cū nullus regulariter, aut vocari, aut iudicari possit, ante q̄ sit regulariter restitutus, & sua oīa ei legibus sint itegerrime reformata, est nāq̄ i sepe iā dicta sc̄ta synodo ab oibus vnanimiter decretū, & aplicā autoritate roboratū, vt si qs ep̄os suis fuerit rebus expoliatus, & in accusatōe pulsatus, ordinatōe p̄tificū oportet & decet sanctū, p̄positū prima frōte certare, vt oīa q̄ p̄ suggestiōes inimicorū suorū, aduerfat, legat̄ primo p̄tati eius ab honorabili cōcilio reitegent, & p̄sul regulariter prius statui pristino reddat, & ipse dispositis ordinatisq̄ suis tūc ad tps veniat ad cām, & si ita iuste videt accusantiū, p̄positiōibus rūdeat, q̄re ergo trasgressi estis terminos pat̄re iudicātes & dānātes eos q̄s nō debuistis, q̄re iudicatis eos q̄s nō regulariter approbastis. Non obseruastis qd̄ in regnorū libro scriptū est. Nō q̄ mō videt hō videt deus, q̄a hō videt in facie, deus autē in corde videt, Et i Paralipomenō Oīa corda scrutat deus, & oēm cogitationē nouit, Et alibi scriptū est. Nō p̄t hūano cōdēnari examine quē deus suo reseruauit iudicio, hęc oīa sum mope p̄cauēda sunt, nec accusatio ep̄os facile est recipiēda, dicēte dño, nō suscipias vocē mēdaci, & ap̄s inq̄, aduerfus p̄b̄m incriptionē nō suscipiēdā absq̄ duobus vel tribus idoneis testibus. Si hęc de p̄b̄is vel ceteris fidelibus sunt p̄cauēda, q̄to magis de ep̄is, q̄bus cognitis magis vos dñari velle manifestū est, q̄ consulere fr̄ibus, aut sustentare eos, q̄a honor iflat ad sup̄biā, & qd̄ puifum est ad concordia, tēdit ad noxā. Decuerat nāq̄ vos iuxta p̄fatas regulas, si aliq̄ degissent cōtra suū ordinē mādare nobis, & expectare qd̄ ad v̄ra cōsulta rescriberemus, in tm̄, vt si etiā qcq̄ graue itolerādūq̄ cōmitterēt, n̄ra p̄stolare cēsura, & nihil prius, aut aliud discerneretis, q̄ qd̄ nobis placere cognouissetis, ita vt à regulis p̄stitutis nulla, aut negligētia, aut p̄sumptōe recederetis, cesset hmōi p̄ssa n̄ra autoritate p̄sumptio, vitent hmōi nocumēta, q̄a nequa q̄ talia patiēter ferre possumus machinamēta, qm̄ cōuenit nos paternarū sanctionū diligētes eē custodes, merito nāq̄ nos cā respicit, si silēcio faueam⁹ errori, est isup in p̄dicta sc̄ta Nicēna synodo statutū, vt nemo anathema in n̄ra suscipiat accusatōe, nec illi q̄ nos i sua nolūt recipe q̄rela, vel accusatiōe, cū nos sup illos sciamus à dño cōstitutos nō illos sup nos, & sicut maior nō p̄t à minori indicari, ita nec colligari, q̄a rax est oē qd̄ magnū est. Portemus onera oīm q̄ grauant, q̄nimō hęc portat in nobis beatus ap̄tus Petrus, cuius vice fungimur legatōe, & cuius regula iformamur, q̄tinus eius fulti auxilio ab oibus nunc, & in perpetuo tueamur aduersis. Data Calendis Nouembris, Feliciano & Maximiano viris consu.

Incipiunt decreta Liberij pape.

Ep̄istola Athanasij, & Aegyptiorū ep̄os ad eūdē papā, de oppressiōibus Arrianorū.
G D Omino beatissimo & honorabili sc̄to p̄ri Liberio papę Athanasij, & vniuersi Aegyptiorū ep̄i, in vnū synodice apud Alexādriā cōgregati, v̄rę beatissimę paternitatis iura penes